

Отъ подаденитѣ гласове за прогимназиялната колегия се вижда, че Организацията на учит. и служ. по Н. пр. е получила най-много гласове; почти толкова, колкото заедно сж получили БУС и Класния уч. съюзъ, или при кржгло 3500 свои членове, тя е получила гласоветѣ на 4680 учители и учителки. Този резултатъ бѣ единъ несъмненъ успехъ на Учителската организация, който нагледно показваше къмъ кжде клонятъ тежненията на учителството и на коя организация тѣ сж готови да повѣрятъ настоящитѣ си и бждещи професионални интереси. Нѣщо повече дори: докато преди 9 юний числениятъ съставъ на Учителската организация растѣше ежегодно съ единъ приръстъ 50%, т. е. всѣка година се удвояваше, БУС окончателно залинѣ, загуби своя минималенъ растежъ и дори удари назадъ по „тегло“, по съставъ.

Това предвещаваше лоши сждбини за БУС: загниване и край на една соц.-„демократическа“ измама, край на фразитѣ и начало на опомняне. Гжстата гора на БУС започна да съхне, да капе и редѣе. Срещу кржгло 5000 членове въ БУС, Организацията на учителитѣ стигна за две години отъ 2033 на 3536 члена.

Още по-важенъ бѣ идейния подеъмъ, завладяването на учителскитѣ маси. Конференциитѣ на БУС се преустановиха, а Орг. на учителитѣ повсемѣстно правѣше не „конференции“, а събори съ по 400-500-800 посетители. БУС правѣше нескончаеми апели къмъ своитѣ членове да не посещаватъ тия конференции, устройваше презъ това време „дружествени събрания“, за да въздържатъ „своитѣ“ хора да не посещаватъ устроениитѣ отъ Организацията на учителитѣ конференции. Въпрѣки забранитѣ, учителитѣ съюзисти пренебрѣваха „дружественитѣ събрания“, напускаха ги и се стичаха масово на съборитѣ. Учителскитѣ дружества при подобни случаи не можеха да събератъ на заседание своитѣ членове; тѣ не бѣха господари на своя „народъ“, своитѣ хора, своя „калабалѣкъ“.

Ржководителитѣ на БУС се намираха въ отчаяна тревога, тжпа злоба и мрѣтвешка инертность. Въ това зашеметено състояние, подобно на ударена риба, БУС намѣри утѣха и подслонъ въ мрежата на 9-юнскитѣ конспиратори.

Този видимъ успѣхъ на Учит. организация внасяше необикновенъ смутъ не само въ ржководнитѣ тѣла на другитѣ два учителски съюзи, но и въ Министерството на народната просвѣта, ето защо и атакитѣ противъ нея все повече и повече се засилваха и доведоха въ края на крайщата до мракобѣсния протоколъ на Министерския съветъ № 101, по силата на който се поде отъ правителството на Бѣлг. Земледѣлски Съюзъ една небивала хайка противъ учителитѣ, членове на Организацията. Развилнѣлата се тогава дружбашка реакция, която се вече бѣ превърнала на подлога на буржуазнитѣ котерии, съ една заповѣдь увольняваше десетки учители и учителки и ги изхвърляше отъ училището по всѣко време на учебната година, до като „бойниятъ“ БУС и Класния Учителски Съюзъ, съ малки изключения, продължаваха спокойно да живѣятъ своя летаргиченъ сънъ, или пѣкъ, ако го нарушаваха, наливаха вода въ воденицата на така наречения „черенъ блокъ“, въ който се бѣха групирани всички буржуазни политически котерии за сваляне отъ властъ на БНЗС и се ржководѣше отъ